

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1861-04-30)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1861-04-30)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 168. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000023.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jerusalem, Tirsdag 30. April 1861.

Kjæreste Fader!

Du skal ikke tro, at vi sidde stille her i Jerusalem og ikke vove os udenfor Byens Mure: nei vi tumle os lystigt omkring i Judæas Bjerge og have dog erholdt nogenledes Begreb om Landets Natur til stor Glæde for os; thi for at forstaae et Lands Historie ret maa man ogsaa kjende dets Natur. — Jeg skal nu fortælle om vor store Jordanstur.

For Sikkerheds Skyld sluttede vi os til den store græske Pilgrimskaravane, omtrent 2000 Mennesker, saavel Mænd som Kvinder og Børn, der ledsagedes af et Par hundrede Mand tyrkiske Tropper til Beskyttelse. For ikke at tilbringe Natten under aaben Himmel havde vi i Forening med to Amerikanere leiet os et Telt. Reisens Begyndelse var ikke den heldigste: jeg havde faaet en halt Hest, der kun med Møie slæbte sig af Sted efter de Andre. Veiret var ubehageligt, Regnbyger, stærk Blæst og til Afveksling brændende Solskin. Riddet over Bjærgene var yderst anstrengende, og jeg havde Leilighed nok til at tænke paa »Manden, der drog fra Jerusalem til Jericho og faldt blandt Røvere.« Af og til tittede det døde Hav frem i det Fjerne. Da vi naaede Jerichosletten, skraanede Bjærgene saa s. 169 stærkt, at vi maatte staa af Hestene og trække dem bagefter os. Jerichosletten straaled i af sin rige Foraarspragt, smykket med Tusinder af Blomster — men det gamle Jericho er saa sporløst forsvundet, at de Lærde trættes om, hvor det har staaet. — Efterat være vendt tilbage til vort Telt, indlod vi os i Underhandling med en Beduinerscheik om, hvormeget vi skulde betale ham forat ride sikkert til det døde Hav. Karavanen gik nemlig kun til Jordan, men vi havde naturligvis største Lyst til at see det døde Hav. Det var en kostelig Underholdning: vi sad nok saa gemytligt og underhandlede med Røveren om, hvormeget vi skulde betale for ikke at blive udplyndrede. Nær var der imidlertid intet blevet af: thi et Par græske Biskopper, til hvilke vi henvendte os forat erfare nærmere om Sagen, bleve saa forskrækkede, at de erklærede slet Intet at ville have at gjøre med slige taabelige Mennesker, der vilde reise til det døde Hav, hvor endnu for en Uge siden et Par Englændere vare blevne udplyndrede. Omsider blev Sagen afgjort dertil, at vi skulde kun næste Dag gjøre et lille Formiddagsridt ned til det døde Hav og derpaa atter vende tilbage til Karavanen. For Sikkerheds Skyld skulde ikke alene Beduinerne, men ogsaa en tyrkisk Underofficer geleide os.

Jeg fik ikke sovet meget om Natten, thi et Æsel havde opslaaet sit Nattekvarter tæt ved Teltet ligeudenfor mit venstre Øre, og hylede hele Natten igjennem.

Næste Morgen før Solopgang klang Trom-s. 170 peten: Karavanen skulde bryde op forat bade sig i Jordan. To Timer brugte vi om at ride derud: aldrig glemmer jeg det mageløse Syn, da jeg var en halv Time fra Floden, og Solen pludselig brød frem gjennem Skyerne og ved Lysbrydningen kastede som et Hav af Straaler ned over Floden. Det var den skønneste Kommentar til Matth. 3,16—17, som man kunde tænke sig. Nede ved Floden selv fulgte et Skuespil af hel anden Art. Nu skulde alle Grækere ud og bade sig i Jordan. Mænd og Kvinder plaskede ud under grændseløs Jubel og Glæde; der var imidlertid intet Anstødeligt, ja jeg blev selv revet med af den almindelige Glædesstrøm og badede mit Hoved i Flodens Vand.

Nu skilte vort lille Selskab sig fra den øvrige Karavane og drog gjennem Ørkenen ned til det døde Hav. Den Stilhed og Øde, som her herskede, dannede en paafaldende Modsætning til den Larm og Støi, hvorfra vi kom. Det døde Hav selv havde en prægtig blaa Farve, et dybt, tungt Bølgeslag, saa at Benævnelsen »Hav« passer fortrinligt paa det. — Paa Hjemvejen tumlede vore Beduiner deres stolte Hingste rundt om os, idet de svang Bøsser og Landser over deres Hoveder.

Resten af Dagen tilbragte jeg i vort Telt, bestilte Ingenting og tænkte paa Korsfarerne, der vistnok have tilbragt mange Dage i deres Telte paa lignende Maade. — Om Aftenen gik jeg om i vor Leir, der bestod af 80 Telte, og frydede mig over det brogede Liv, som jeg her saae. Vi vare nemlig de eneste christne Mennesker — nei, om Forladelse, de vare jo gode Christne Allesammen — men vi s. 171 vare de eneste civiliserede Mennesker. Ellers var det lutter græske og russiske Bønder, og dito Papasser, tyrkiske Soldater, hist og her en enkelt Beduin, der paa sin lille Hest gjennemstreifede Leiren — Hærskarer af Kameler og Æsler. Da jeg saae de hvide klare Maanestraaler falde hen over Teltene, hist og her blussede en Vagtild, »jeg hørte et Tungemaal, som jeg ikke forstod,« da maatte jeg tænke paa, hvorlunde Israels Børn leirede sig her til Kamp mod de Kananiter, Hethiter o. A.

Søndagmorgen droge vi atter tilbage.

Om vor Tour til det græske Kloster Mar Saba og dens Hændelser, skal jeg fortælle i næste Brev.

Dit sidste Brev til mig var af 27. Februar — siden har jeg intet hørt. Selv har jeg i den sidste Tid været meget flittig med at skrive Breve og agter derfor nu at lægge mig paa den lade Side — i Forventning om, at jeg nu dog atter snart maa modtage nogle fra Eder. — Hvorlænge vi blive her i Jerusalem, veed jeg ikke ret — muligvis vi blive her Pintsen over, muligvis vi reise herfra før, thi Scirocco'en er ubehagelig.

Mine bedste Hilsner til Dig, min kjære elskede Fader, og til Eder Alle fra

Scharling, Carl Henrik, *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve,*

Din Dig inderligt hengivne Søn

Henrik.